

quia ille q̄ deb̄ equitare. p̄cipit arti
fici q̄lit̄ faciat frenū & sic ē architect
tor. i. p̄cipalis artifex respectu ip̄i⁹
& eadem rō est de aliis artib⁹ que fa
ciūt alia istmēta nc̄ca ad eq̄tandu⁹
puta cellas u⁹ aliqd h̄mōi. equestris
at ult⁹ ordīat sub militari. milites
n. dicebātur atiq⁹ nō solu⁹ equites:
sed quicūq⁹ pugnatores ad uīcendū.
unde sub militari q̄tinet nō solu⁹ eq̄s
tris s̄z om̄is ars uel uīrt⁹ ordīata ad
bellicā op̄atōem sic sagittaria uel fū
dibularia uel qcunq⁹ alia h̄mōi &
p̄ eūdem modu⁹ alie artes sub aliis.
Tercio ibi in oīb⁹ uti⁹ z c̄. Incūctis
aut̄. Proponit ordinē finiū sc̄dm or
dinē hītu⁹ & dīc q̄ in om̄ib⁹ artib⁹
uel uīrtutib⁹ hoc q̄uit̄ est uer⁹ q̄ finis
architectōica⁹ sunt simplē q̄ ad om̄is
magis desidabiles q̄ fines artiu⁹ u⁹
uīrtutū que sūt sub p̄cipalib⁹: qd̄
pbat p̄ hoc quia hoīes pseqūt̄. i. que
rūt illa. i. fines īferiore⁹ artiu⁹ nel
uīrtutū ḡra hoīe. i. p̄pt̄ fīes sup̄iorū
līa at susp̄esiua ē & sic legēda qcūq⁹
sūt talium sub una q̄dam uīrtute in
om̄ibns uti⁹ architectōica⁹ finis z c̄.
Quarto oñdit nō dīferre q̄z ad ordi
nem finiū utrū finis sit opus u⁹ opa
tio et dīc q̄ nichil dīt q̄z ad ordinē
ptiū q̄ fīes ea⁹ sint op̄atōes aut ali
quod opatū p̄ter op̄atōes. sic apar⁹
in p̄dictis doctrinis. na⁹ freifactie fīs
est opatū frenū eq̄stris uero que est
p̄cipialior finis est opatio. s. eq̄tato.
equerso aut̄ se hab̄ in medicinali et
iu exerçitatia. nā medicinalis finis ē
aliquid opatū. i. saītas exerçitatiae
uero que sub ea cōtinet finis ē opa
tio. i. exercitiū. Si itaq⁹ ē aliq⁹ finis
opibiliū. Si igit̄ agibiliū fīs. Premis
sis his que sūt nc̄ca ad p̄positū ostendū
hic accedit ph̄s ad maīfestandu⁹
p̄positū. s. ad oñdu⁹ ad qd̄ p̄cipalē

respiciat hui⁹ sc̄ie itentō. & circa hec
tria fac̄. p̄io oñdit ex p̄missis esse ali
quē finē opti⁹ in reb⁹ hūanis. Secdo
q̄ nc̄m est habere cogitōem de ip̄o
ibi igit̄ ad uitam z c̄. Atq̄ hui⁹ z c̄.
Tercio oñdit ad quā sc̄iam ptineat
eius cogitio ibi uidebaſ aūt uti⁹ p̄ri
cipalissie z c̄. Vī p̄fecto. Circa primū
utitur triplici rōne quaꝝ p̄cipalis
tal⁹ ē. qcūq⁹ finis ē tal⁹ q̄ alia uo
lum⁹ p̄pt̄ illu⁹ & ip̄m uolumus p̄pt̄
se ip̄m & nō aliqd aliud: iste finis
nō solu⁹ ē bonus s̄z et optim⁹ & hoc
apet ex h̄q̄ semp̄ finis cuius ḡra alii
fines q̄run̄t ē p̄cipialior. ut ex sup̄
dictis patet. s̄z nc̄ce ē esse aliquē talē
finē. ergo in rebus hūanis ē aliquis
finis bonus & optim⁹. minor em pro
bat sc̄da rōne ducete ad impossibile:
q̄ tal⁹ ē. maīfestū ē ex p̄missis q̄ un⁹
finis p̄pt̄ aliū desiderat̄. aut ergo ē de
ueire ad aliquē finē qui non desiderat̄
p̄pt̄ aliū: aut n̄ si sic: hab̄ p̄positu⁹
si autem non est inuenire aliquem
finē talem: q̄ns est q̄ oīs finis desideret̄
p̄pt̄ aliū finē & sic oport̄ p̄cedere ī
īfinitū s̄z h̄ ē impossibile q̄ p̄cedat̄
in finib⁹ ī īfinitū. ergo nc̄ce ē esse
aliquē fine⁹: qui nō sit p̄pt̄ aliū fīe⁹
desiderat̄. Quod aut̄ sit impossibil⁹
ī finib⁹ p̄cedere ī īfinitū pbat sc̄ia
rōe q̄ ē et ducēs ad impossibil⁹ h̄ mo⁹.
si p̄cedatur ī īfinitū: ī desiderio
finium ut. s. semper uu⁹ finis deside
ret p̄pt̄ aliū ī īfinitū: nunq̄ erit de
ueire ad h̄ q̄ h̄ cōsequat̄ fines desi
deratos: s̄z frusta & uane aliquis de
siderat id qd̄ non p̄ot̄ assequi. ḡ de
siderium fīs ēt̄ frusta & uanū sed h̄
desideriū ēt̄ naturale dictū ē ēi sup̄
quod bōū ēt̄: qd̄ oīa desiderat̄ natu
raliter. ḡ sequitur q̄ naturale desi
deriū ēt̄ ī ane & uacuū. s̄z h̄ ēt̄ ī
possibile. quia naturale desiderium